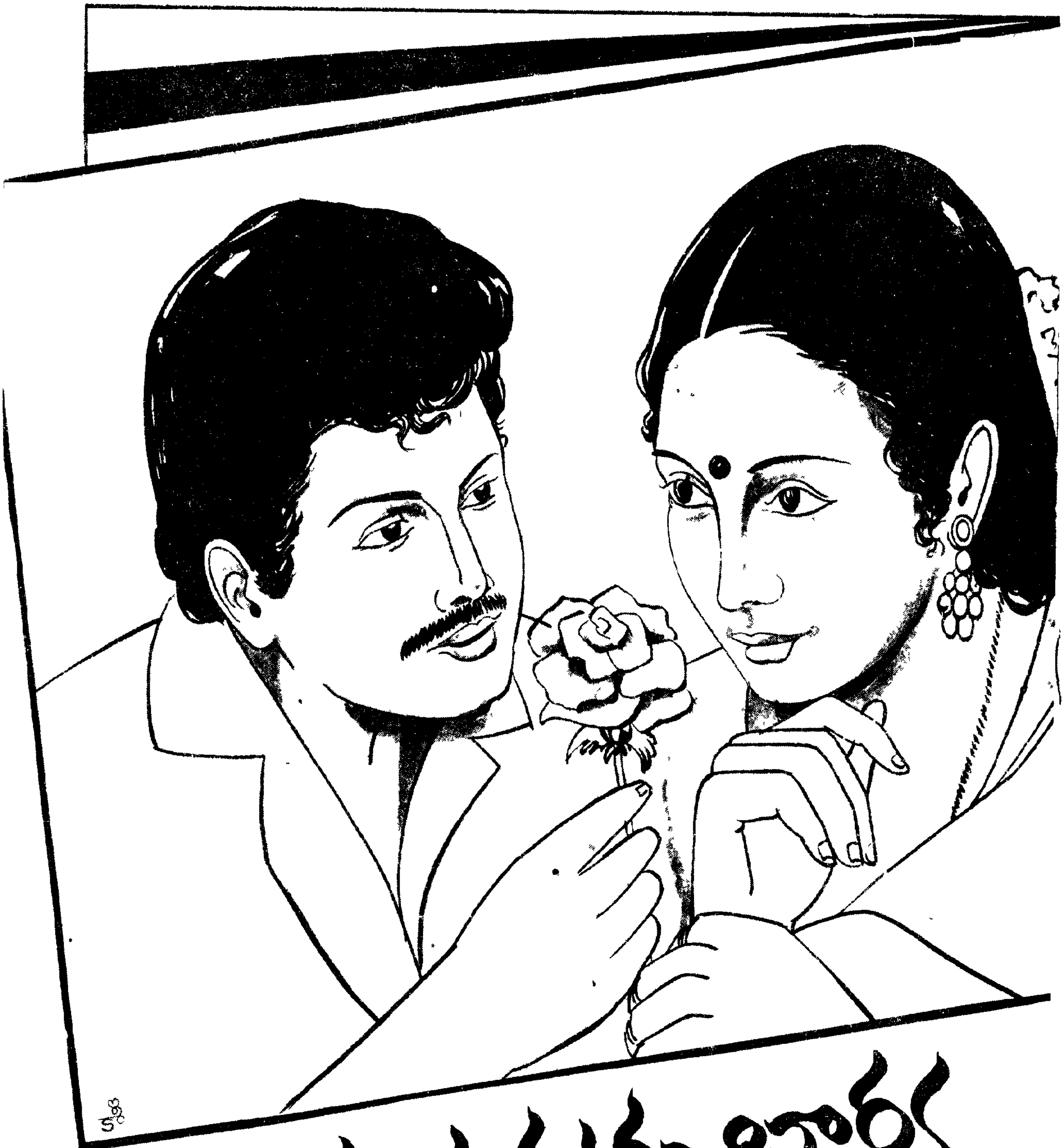

ఉరిపోసుకున్న భార్య

కపిల్

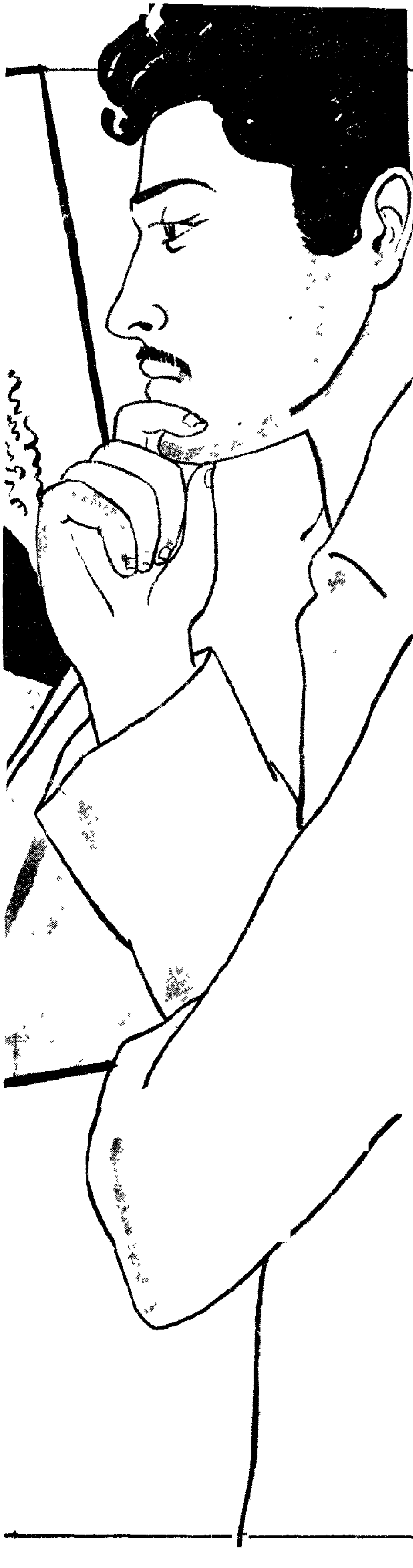

హడావిడిగా ఆఫీసు వైపు అడుగులేస్తున్న నేను రాజారావు ఇంటిముందు వున్న గుంపును చూసి నడక వేగం తగ్గించి ఆ గుంపు దగ్గరికి చేరుకున్నాను.

"ఏమైంది?" ఒకతన్ని అడిగాను.

"రాజారావు భార్య చనిపోయింది" చెప్పాడతను.

ఉలిక్కిపడ్డాను నేను. ఆ రెండు పోర్షన్‌ల ఇంటిలో ఒక దాన్ని అంగడిగా, రెండోదాన్ని ఇంటిగా వాడు కుంటున్నారు రాజారావు దంపతులు.

"నిన్నరాత్రి అగ్గిపెట్టె, సిగిరెట్ ప్యాకెట్ కొన్నప్పుడు బాగానే వుంది. అంతలోనే ఇంత దారుణమా?" నా మనసు ఆక్రోశించింది.

"ఎలా చనిపోయింది?" అడిగాను నేను.

"ఆఁ .ఏదో మొగుడూపెళ్లాల తగవు. అంత మాత్రానికే వురి పోసుకొంది మహాతల్లి."

గుంపును తోసుకొనిలోపలికెళ్లాను నేను. ఆమెను వరండాలో పడుకోబెట్టి వున్నారు తెల్లటి గుడ్డ మెడ వరకు కప్పబడి వుంది నా కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి ఇక అక్కడ నిలబడలేక పోయాను. భారంగా ఆఫీసు వైపు కదిలాను.

ఆమెను గురించిన ఆలోచనలు నాలో తుమ్మెదల్లా ముసర సాగాయి. ఆమెంటే నాకు గౌరవం, ఆరాధన తెల్ల కలువలా స్వచ్ఛంగా వుండే ఆమెంటే నాకెంతో ఇష్టం. నల్లగా వుండే అతనంటే నాకెందుకో అయిష్టం. ఆమెను చూడ్డంకోసమే నేను రోజూ ఆ అంగడి కెళుతుంటాను. కానీ ఆమె నాకేసి చూసినప్పుడు ఆ చూపుల్లో ఏ ప్రత్యేకతా వుండేది కాదు. ఆ చూపులు మామూలుగా-చాలా మామూలుగా వుండేవి. కానీ ఆ చూపులంటే నాకిష్టం. అంత నాకిష్టమైన చూపులు నాకిక లభించవన్న సత్యాన్ని నాగుండె భరించలేకుంది

అరగంట సేపు కూడా నేను ఆఫీసులో కూర్చోలేకపోయాను. సెలవు పెట్టి ఇంటి దారి పట్టాను. దారిలో ఆ ఇంటి వైపు చూశాను. ఇందాకటి జనం అక్కడ లేరు. శవం కూడా అక్కడ లేదు. నలుగురైదుగురు కూర్చొని వున్నారు నిశ్శబ్దంగా. అంతటా శ్మశాన నిశ్శబ్దం నెలకొని వుంది.

నాకు ఆశ్చర్య మేసింది. రాత్రి బాగా వున్న మనిషి బహూశా ఏ తెల్లవారు ఝామునో చనిపోయి వుండవచ్చు. ఆమె తరపు బంధువులకు, ఆప్తులకు తెలియజేయడానికి, వాళ్ల రావడానికి కనీసం ఒక రోజన్నా పడుతుంది, ఎవరైనా సాయంత్ర వరకు శవాన్ని వుంచడానికి ప్రయత్నిస్తారు కానీ వీళ్లు ఇంత వుదయాన్నే, ఇంత హడావిడిగా శవాన్ని తరలించారు. ఎందుకని!

నాలో ఎందుకో ఏదో అనుమాన బీజం పడింది. నేను ఇంకోటి కూడా గమనించాను. ఇందాక గాని, ఇప్పుడుగాని ఎవ్వరూ పెద్దగా ఏడవడంలేదు. మొక్కుబడిగా కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూన్నారుతప్ప హృదయంలో నుండి వచ్చే దుఃఖం వారెవ్వరిలోనూ కనబడటంలేదు. రాజారావు మాత్రం దూరంగా కూర్చొని గడ్డం కింద చెయ్యిపెట్టుకొని శూన్యంలోకి చూస్తున్నాడు.

నా అనుమానం నెమ్మదిగా బలపడింది. 'ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకోలేదు. వాడే హత్య చేసి వుంటాడు. అసలు వాడే దొంగలా వుంటాడు. ఎర్రటి కళ్లు, వాడి రూపం . హంతకుడికి కావలసిన అన్ని హంగులూ వాడిలో వున్నాయి. ఏ కట్నం కోసమో లేదా అనుమానంతోనో చంపేసి వుంటాడు. రాస్కెల్! అది కప్పిపుచ్చడానికి ఇంత అర్జెంటుగా శవాన్ని మోసేశారు. ఈ విషయం ఆమె తల్లి దండ్రులకు తెలిసి వాళ్లు వచ్చి పోలీసు కేసు పెట్టకామానరు. వీడు కటకటాల్లోకి వెళ్లకా మానడు' నా మనసు పరి పరి విధాల పోతోంది.

నాలుగు రోజులు అక్కడ విశేషాలేమైనా కనిపిస్తాయేమోనని చూశాను. కానీ అక్కడ ఏమీ జరగలేదు అదే స్మశాన నిశ్శబ్దం. నాకు మాత్రం కళ్లు తెరిచినా, మూసినా ఆమే కనిపించసాగింది. 'నాకు న్యాయం చెయ్యండి. నన్ను అన్యాయంగా చంపేశారు' అని ఏడుస్తూ కన్పిస్తూంది నాకు నిద్ర కరువైంది.

ఐదో రోజు రాజారావును పలకరించడానికి వెళ్లాను. కాసేపు అతనికి ఓదార్పు మాటలు చెప్పి ఇంత దారుణం ఎలా జరిగిందని అడిగాను. దాని కతను "ఎందుకులెండి అయిపోయిందేదో అయిపోయింది. గుర్తుకు తెచ్చు కున్నందువల్ల ఏం లాభం?" అని నిట్టూర్పు విడిచి లేచి లోపలికి వెళ్లిపోయాడు. ఆ మాట అంటున్నప్పుడు అతనిలో తడబాటు స్పష్టంగా కనిపించింది. నేను అక్కడి నుండి వచ్చేశాను.

'నీ అక్కకో, చెల్లెలికో ఇలా అర్థాంతర చావు వస్తే వూరుకుంటావా?' అని నా అంతరాత్మ నన్ను ప్రశ్నించడం మొదలు పెట్టింది. ఆమె ఎవరో, నేను ఎవరో, ఆమెకోసం నేనెందుకింత బాధ పడుతున్నానో నాకే అర్థం కాలేదు. మానసిక సంబంధమో లేక పూర్వజన్మ సంబంధమో అంటే ఇదే కాబోలు అని అనిపించ సాగింది.

వారం రోజుల తర్వాత నాకాళ్లు అప్రయత్నంగా పోలీసు స్టేషన్‌లో అడుగు పెట్టాయి. ఎస్.ఐ. నాకు తెలిసిన వాడు కావడంతో వెంటనే ఆ విషయాన్ని అనుమానాస్పద కేసుగా రిజిష్టరు చేసి ముందుగా రాజారావును అరెస్టు చేశారు. అప్పుడు నా మనస్సు

ఉరిపోసుకున్న భార్య

కుదుట పడింది.

పోలీసులు ఇన్వెస్టిగేషన్ మొదలయ్యింది. శవాన్ని బయటకు తీసి పోస్టు మార్టం చేశారు. ఊర్లో సంచలనం కలిగించిందీ సంఘ ఎన నన్నందరూ ఒక హీరోలా చూడసాగారు. హఠాత్తుగా ఎంతో ఎత్తుకు ఎదిగిపోయిన ఫీలింగొచ్చింది నాకు. ఒక స్త్రీకి జరిగిన అన్యాయాన్ని వెలికి తెచ్చిన ఆదర్శమూర్తిగా అందరూ నన్ను పొగడసాగారు.

బెయిలు మీద బయటకొచ్చిన రాజారావు ఒక రోజు బజార్లో నాకు ఎదురుపడ్డాడు, సూటిగా నావైపే చూస్తూ నా దగ్గరికి రాసాగాడు. నాకు భయం కలిగింది. సపోర్టు కోసం అటూ ఇటూ చూశాను. నన్ను రక్షించే వారెవరూ కనిపించలేదు. ఈలోగా రాజారావు నా దగ్గరకొచ్చి నిలబడ్డాడు

"మీతో కొద్దిగా మాట్లాడాలి పక్కకొస్తారా?" నెమ్మదిగా అన్నాడు రాజారావు

"ఎందుకూ?" అడిగాను కాస్త భయంగా.

"ఏమీలేదు ఐదు నిమిషాల్లో వెళ్ళిపోదురుగాని రండి" అంటూ ముందుకు నడిచాడు నేను అతన్ని అనుసరించాను.

ఇద్దరం పార్కులో ఒక మూల సిమెంటు బెంచిపై కూర్చున్నాము. రాజారావు మాట్లాడ్డం మొదలు పెట్టాడు.

"నా మీద రిపోర్టు ఎందు కిచ్చారని నే నడగడంలేదు. నా భార్య నా వల్లే చనిపోయిందని కూడా ఒప్పుకుంటున్నాను. అయితే ఆ పరిస్థితి ఎందుకొచ్చిందో మీకు తెలుసా?"

తెలియదన్నట్టుగా తలాడించాను నేను.

"మీ వ్యక్తిత్వం నాకు తెలుసు. బహుశా మీరు నా భార్య ఒక అమాయకురాలని, ఆమెను అన్యాయంగా నేను చంపేశానని భావించి నా మీద రిపోర్ట్ ఇచ్చి వుంటారు. నేనూ ఆమెను అమాయకురాలనే భావించాను. చాలా మంది భర్తల్లాగే ఆమెను అపురూపంగా చూసుకున్నాను కానీ నా నమ్మకాన్ని వమ్ము చేస్తూ, నా గుండెలను కోసివేస్తూ ఆమె మా అంగడికి వచ్చే ఒక యువకుడితో సంబంధం పెట్టుకొంది. అది గమనించిన నేను ఆమెను చాలాసార్లు మందలించాను. ఆ పద్ధతి మానుకొమ్మని బతిమలాడుకున్నాను. కానీ నా మాటలు ఆమె చెవి కెక్కలేదు. ఆ విషయం బయట పడితే పరువు పోతుందని లోలోపలే అంతులేని మానసిక క్షోభ ననుభవించాను. చివరికి ఆమె ప్రవర్తన శృతి మించింది. ఒక రోజు ఆ యువకుడితో కలిసి ఎక్కడికో వెళ్ళింది. మరుసటి రోజు తిరిగి వచ్చింది. ఆ రోజు నాలో కోపం కట్టలు తెంచు కొంది. ఆమెపై కఠినంగా చెయ్యి చేసుకున్నాను. అంతే! ఆ రాత్రి ఆమె వురి పోసుకొంది.

ఇందులో నా తప్పేమిటి? చెడు మార్గాన వెళ్ళే నా భార్యను మందలించడమా? పరువు పోతుందని బజార్న పడకుండా వుండడమా?"

నా గుండె నెవరో ముక్కలుగా తరుగుతున్నట్లనిపించింది. అతను చెప్పిన భయంకరమైన నిజాన్ని నేను జీర్ణించుకోలేకున్నాను.

రాజారావు మళ్లీ చెప్పసాగాడు.

"ఆరోజు జరిగిన విషయం, ఆమె ప్రవర్తన ఆమె తల్లి దండ్రులకు కూడా తెలుసు. నా మంచితనం తెలిసిన వారవడం చేత వాళ్ళు మౌనంగా వుండిపోయారు ఆత్మహత్య విషయం బయటపడితే పోలీసు కేసవుతుందని వున్న కాస్త పరువు పోతుందని మా పెద్దలంతా ఆలోచించి శవాన్ని తొందరగా తీసుకెళ్లారు. కానీ మీ పుణ్యాన ఆ విషయం పోలీసుల దాకా వెళ్లింది"

"అయాం సారీ రాజారావ్! ఇంత దూరం నేను వూహించలేదు నే నిప్పుడే కేసు విత్‌డ్రా చేసుకుంటాను" అన్నాను ఉద్వేగంగా

"లాభంలేదుసార్! కేసు కోర్టులో ఫైలయిపోయింది. ఎల్లుండే విచారణ" అన్నాడు రాజారావు.

"అయితే కోర్టులో నాది పొరపాటని, అది సహజ మరణ మని చెప్తాను" అన్నాను.

రాజారావు శుష్కమైన నవ్వు నవ్వాడు.

వీక్లీ పోస్ట్

తొలి చిత్రాలు

19-12-90వ తేదీతో వెలువడిన "ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక"లో 16వ పేజీలో "తెలుగులో తొలి చిత్రాలు" తెలియ జేసారు బాగానే ఉంది కానీ, తెలుగుదేశంలో మొదటి థియేటర్ మారుతి సినిమాహాలు "విజయవాడ" అని, స్థలం తెలియ జేయలేదు అలాగే, స్వర్ణోత్సవం జరుపుకొన్న తొలి తెలుగు చిత్రం– 'ప్రేమాభిషేకం' (1981) అని వ్రాసాయి. కాని, 'లవకుశ' చిత్రం 1964లో స్వర్ణోత్సవం జరుపుకొన్నట్లు 'స్టేట్ సెంట్రల్ లైబ్రరీ"లో అప్పటి "ఆంధ్రపత్రిక" (డైలీ)లో ఏదో "వ్యాసం" గూర్చి సేకరించగా 1983లో నేను, నా కళ్లారా చూసాను మరి "ప్రేమాభిషేకం" తర్వాత కూడా స్వర్ణోత్సవాలు జరుపుకొన్న చిత్రాలు "షిఫ్ట్"లతో రెండు ఉన్నాయి (అతిగా చేసిన 'షిఫ్ట్'లు మినహాయించిన 'చిత్రాలు' కాక) మరి 1977లో "అడవి రాముడు" మాట అది కూడా 1978లో స్వర్ణోత్సవం జరుపుకొంది.

–పెన్మెత్స సూరిబాబు (హైదరాబాద్)

ఇంటర్వ్యూ

నందమూరి తారక రామునికి మీ పత్రిక అందించిన అక్షర కుసుమాలు చూశాను 67 సంవత్సరాల కళా విశ్వరూపానికి, 83 సంవత్సరాల పత్రికామతల్లి అందించిన ఆశీస్సులు అవి

'కృషి వుంటే మనుషులు ఋషులౌతారు' అన్న పాటకు మీరు అందించే ఫోటోలు అర్థాలు తాత్పర్యాలు

యం వి ఎస్ హరినాధరావు
(ననరచయిత) ఒంగోలు

అలనాటి చిత్రాలు

శీర్షికలో పాత చిత్రాల సమీక్షలు, ఆ చిత్రాల ప్రకటన వివరాలు ఇటీవల ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రతీ వారం ప్రచురించడం పాఠకులకు ఆనందదాయకం అనే చెప్పాలి ఆనాటి చిత్రాలు – ఈ నాటి యువతరం చూచే అవకాశం లేనందున నాటి చిత్రాల గొప్పదనం ఈవిధంగా తెలుసుకునే అవకాశం కల్గుతుంది. విషయ సేకరణ గావిస్తున్న భీశెట్టి గార్ని అభినందించి తీరాలి...

అయితే ఈ శీర్షిక పేరుకు తగ్గట్టు "మేటి" చిత్రాల గురించే ప్రచురిస్తే ఈ లేఖ నేను రాయవలసిన అవసరం వుండేదికాదు. మరదలు పెళ్ళి, పుట్టిల్లు వంటివి 'మేటి' చిత్రాల జాబితాలో వుండదగ్గవి కాదు. ఆ సమీక్షల్లోనే ఆ చిత్రాల లోటుపాట్లు విశదమవుతున్నాయి. ఆ చిత్రాలు ఆర్థికంగా

సంక్రమణ లక్ష్మి

కన్నె మనముల మేలి
కళల వన్నల జాలు
తీర్చి దిద్దిన ముగ్గు
తీరులందున గ్రాలు

సంక్రాంతి సంబరము
సరి 'గంగి రెద్దులను'
'హరిలో' యను 'జియ్య'
రాట పాటల నుండు

తెలుగు గుమ్మాలందు
వెలసినవి పూసరులు
తెలుగు వాకిళ్ళలో
నిలిచినవి క్రొవ్విరులు

తోట మాలీ కృషిన
దోగాడె చేమంతి
మిరప తోటల కడల
విరిసినది పూబంతి

శీత వాతూలమున
జీర్ణ దేహమ్ములను
చెర బట్టి వణికించు
శిశిరమ్ము జంకినది

ఆశలను పందిళ్ళ
మోసు లెత్తును విరులు
పూసి పుప్పొడి రాల్చి
భువి నంత మురిపించు

ప్రతి యెడద తన్మయత
పరవశమ్మున ఆడు
ప్రతి గృహము సంతోష
ఋతు బలమ్మున దూగు

మనిషి హృది మొలకెత్తు
మధురాను భావములు
ముగ్ధయగు నీ వసుధ
మొనసి తాండవ మాడు

పువ్వులటు జనమనము
నవ్వులను తులకింప
ఎడదలను అనురాగ
జలధి పొంగులు వారు

భువనమ్ము సమ్మోహ
భవనమ్ముగా వెలుగు
సకల మానవ జాతి
సంతోషమున బొందు!

- రావెళ్ళ వేంకటరామారావు

"మీది అర్థం లేని వాదన. అయినా అప్పటి వరకూ నేను బ్రతికుంటే అలాగే కానివ్వండి" అన్నాడతను.

"అంటే?!" నా భృకుటి ముడివడింది.

"నాకు జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది సార్! నేను పోయేలోగా మీకు నిజం చెప్పా లనుకున్నాను, చెప్పేశాను. గుడ్‌బై" అతను లేచి వెళ్లి పోయాడు.

వెనుక నుండి నేను గొంతు చించుకొని అరుస్తున్నా అతను ఆగలేదు. నేను చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని కూలబడి పోయాను.

○

దెబ్బతిన్నాయి. విమర్శలకు గురికాబడ్డాయి.

'మరదలు పెళ్లి' చిత్రంలో డాక్టర్ ప్రకాష్– తన భార్యను చంపడం కోసం పాముల వాడిని ఆశ్రయించి గరళం సంపాదించడం అసమంజసంగా వుంది. ఒక డాక్టర్ ఈవిధంగా చేస్తాడా? అని చిత్రం చూస్తున్నప్పుడే ప్రేక్షకుల్లో సందేహం కలిగింది. ఇలాగే కథలో బిగువు లేకుండా సన్నివేశాలు వెలవెల పోయాయి. చిత్రంలో చెప్పుకో దగ్గది ఏమైనా వున్నదంటే అది పి. యల్. రాయి ఛాయాగ్రహణం మాత్రమే. అప్పుడే రెండో చిత్రం "బంగారు సంకెళ్ళు" తీస్తానని ప్రకటించి తీయలేక పోయాడు. 'మరదలు పెళ్లి' 'మేటి' చిత్రం కానేరదు.

అదేవిధంగా "పుట్టిల్లు"లో కూడా కథా గమనం సరిగ్గా సాగక అవకతవకలుగా తయారయింది. పాటల వరసలు చాలా వరకు హిందీ చిత్రాల పాటలకి అనుకరణలు. ఈ చిత్రంలో నూ ఛాయాగ్రహణమే చిత్రానికి వన్నె తెచ్చింది.

'పుట్టిల్లు' చిత్రంలో పనిచేసిన నటీనటులకు, సాంకేతిక శాఖ వారికి చిత్రసీమలో స్థానం లభించి స్థిరత్వం సంపాదించుకున్నారు. ఆ చిత్ర రథసారధి డాక్టర్ రాజారావుకు తప్ప!

–ఆరిపాక సూరిబాబు, విశాఖపట్నం –1.

ఇంటర్వ్యూ

ఎన్ టి. రామారావు గారితో స్పెషల్ ఇంటర్వ్యూ ఎంతో గొప్పగా వుంది ఆ మహానటునితో పరిచయం మా అందరికీ నచ్చింది సూపర్బ్‌గా వుంది నేత్ర ధనుస్సు హుషారుగా వుంది కొత్త మార్పులు తెస్తున్న మీకు కృతజ్ఞతలు

కోట శివలింగేశ్వరరావు. విజయవాడ

○

ట్రాన్సిస్టర్ తోకూడిన టేప్
కేవలం రు. 100/- మాత్రమే

7 సం. గ్యారంటీతో నేషనల్ పేనసోని టేప్ మరియు ట్రాన్సిస్టర్ కేవలం రు. 100/- మాత్రమే. పోస్టేజి అదనం.

MAHESH TRADING [A]
P O LALBIGHA [Gaya]

వైద్యుని ఏకైక లక్ష్యము వ్యాధి నివారించుటయే విజయం సాధించే ప్రతి వైద్యుడు విశ్వసించేది.

ఫోన్ : 76953

వివేకానంద హోమియోస్టోర్సు
రాజగోపాలాచారి వీధి,
విజయవాడ-520002.

కాలమునకు ధీటుగా నిలచేది
హోమియో వైద్యము మాత్రమే